

HUDBA 15. februar 2008.

Salat (Namazi)

Salat (Prayers)

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

15. februara 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Huzur je u svojoj hudbi danas održao govor o salatu (namazu). Huzur je citirao ajet 46 iz sure Al Ankabut čiji prijevod glasi:

Ti uči Knjigu koja je tebi objavljena, i obavljaš namaz. Zaista, namaz zaustavlja od sramotnih i ružnih stvari, a spominjanje Allaha zaista je najveće od svih (spominjanja). A Allah zna šta vi radite.(29:46)

Huzur je rekao mi smo zaista sretni da smo prihvatili i povjerovali u istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s. to jest, Obećanog Mesiju a.s.. Međutim, ovo prihvatanje stavlja ogromne obaveze na nas da uložimo trud da duhovno postignemo položaj koji je bio dat drugovima Časnog Poslanika s.a.v.s. Ako ovo nije naš cilj onda mi nismo u potpunosti shvatili svrhu dolaska Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da svaki pojedinac Zajednice treba da jasno spozna da će biti istinski vrijedan Božijih obećanja datih Obećanom Mesiji a.s. u pogledu njegove zajednice kad budu nastojali i čistili svoje duše. Obećani Mesija a.s. je rekao da upotreba množine riječi *ahariin* (onaj kasniji) u ajetu 4 iz sure Al Džuma znači da onaj ko dođe u kasnijem dobu neće biti sam, da će mu biti data zajednica koja će postići duhovni položaj ranijih.

Huzur je rekao da je namaz prvi izvor čišćenja duše, kao što ajet proučen na početku označava. Ajet govori o učenju Allahove riječi, da je proširimo drugima i da obavljamo namaz, jer je namaz, kad je obavljen sa potrebnim uvjetima, izvor čišćenja duše. Huzur je rekao da je odgovornost svakog Ahmadi muslimana da pažnju koncentriše na obavljanje namaza, da svaki namaz obavlja u njegovo propisano vrijeme. Pet dnevnih namaza su prekretnica odakle počinje duhovno putovanje; to je sjeme koje ima potencijal duhovnog rasta. Ako je osoba nemarna prema namazu, vrlina budu potisnute onako kako korov potisne rastinje polja. Naš je zadatak da korijene ovog obožavanja učinimo tako jakim da nas on čuva od svakog zla. Ziaista je obavljanje namaza radi nas i da prvo njega utemeljimo, i kao posljedica iskrenog obavljanja namaza on nas čuva zauzvrat. Svaki Ahmadi treba da sebe preispituje da li ispunjavamo svoje dužnosti da budemo *abidi* (obožavaoci Allaha) kao i da li se prema ljudima vladamo sa visokim moralom i uljudnošću.

Samo onda ćemo biti među onima koji ispunjavaju svrhu dolaska Obećanog Mesije a.s.. Obećani Mesija a.s. je rekao da je jedini namaz vrlina koja tjera šejtanske slabosti i da šejtan

želi da čovjek izostavi namaz zato što zna da je namaz to što čovjeka čisti. Post (u toku ramazana) dolazi jedanput svake godine a zekat je za imućne da ga daju; međutim, namaz je za svakog pojedinca i treba ga obavljati, tražeći Allahove darove jer su Allahove riznice uvijek do vrha pune; sve što je potrebno je sigurnost pojedinca da stoji pred onim Bićem koje Sve čuje, Sve vidi koje može obezbjediti u dijeliću sekunde ako hoće. Baš kao što vojnik nikada neće predati svoje najbolje oružje na bojnopolju tako je namaz najizvanrednije oružje za vjernika i vjernik ga treba čuvati po svaku cijenu.
Citirajući ajet 239 iz sure Al Bakara (2:239)

Čuvajte svoje namaze, i posebno srednji namaz, i pred Allahom ponizno stojte. (2:239)

Huzur je rekao da su razni komentatori različito interpretirali termin 'srednji namaz'; ovo je naredba u principu i 'srednji namaz' se može odnositi na različite ljude u skladu sa njihovim naklonostima prema ovosvjetskim stvarima ili njihovoj lijenosti koja ih može učiniti nemarnim prema obavljanju namaza. To može biti određeno vrijeme za različite ljude u toku dana kad je njihova pažnja odvrćena negdje drugo šejtanskim poticajima. Ako mi ovo možemo nadvladati onda smatramo da čuvamo svoj namaz i zauzvrat će namaz zaista čuvati nas. To je neprestani napor. Zaista je ovo stanje istinske poslušnosti i ono što proizvodi čišćenje. Obavezujuće je za svakog Ahmadi muslimana da ispuni zakletvu koji je dao poslije davanja zavjeta (bai'ata) – da pokaže saršenu poslušnost i napor da ide putem koji daje jakost da se borimo s namazom, koji ojačava jezgru čovjekovog vjerovanja i on sazna da su njegove molitve naišle na prihvatanje kod Boga.
Huzur je rekao da su ponekad dva namaza sastavljena, nekada je to zbog valjanog razloga ali nekada to ljudi jednostavno naprave pravilom. Huzur je rekao da je zaista Allah utvrdio vrijeme za svaki namaz kao što ajet 79 iz sure Beni Israel kazuje:

Obavljaj namaz kad Sunce počne da se spušta, do noćne tmine, i daj važnost učenju u sabah. Uistinu, učenju Kur'ana u sabah dat je svjedok. (17:79)

Huzur je pročitao krajnje izražajan isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. objašnjavajući značaj vremena pet dnevnih namaza. Obećani Mesija a.s. to objašnjava pozivajući se na faze u ovosvjetskom životu kroz koje čovjek prolazi. Vrijeme *zuhr* (podne namaza), kad Sunce, pošto je stiglo svoj zenit počinje da opada, povezano je s vremenom u životu čovjeka kad je on suočen sa teškoćom i u stanju je krotkosti, zabrinut je i u beznadnosti i čini sve vrste nastojanja u svom nespokoju; u to vrijeme mi treba da se zamislimo nad svojim duhovnim stanjem i tražimo Božiju pomoć. Onda, kako je zabrinutost čovjeka promijenjena u stvarnost ili možda primajući nalog o izvršenju ili sudski poziv i kasnije pretrpi unakrsno ispitivanje da dokaže svoju nevinost, je vrijeme povezano sa vremenom *asr* (ikindije); ovo je vrijeme kad čovjek treba spominjati Allaha i moliti za zaštitu da ne čini greške i da traži oprost. Scenario se onda mijenja da sud donosi presudu protiv te osobe. Ovo povećava njegovu brigu i beznadnost. Vrijeme *magrib* (akšama) je povezano sa situacijom kad čovjek razmišlja nad danom koji je upravo potrošio i opaža da nije uradio ništa hvale vrijedno. Zato se okreće Allahu i traži oprost. Onda se scenario mijenja i sud donosi presudu, proglašavajući čovjeka krivim i kazna počinje. Vrijeme *iša* (jacije) je upoređeno s tim kad je noć tamna i ništa se ne vidi. Ovo vrijeme je kad vjernik treba da napravi inventuru svega što je uradio tokom dana i treba da vodi računa da slijedeću noć provede daleko od šejtanskih pobuda, da ne bi bio odveden ka duhovnom uništenju. Na kraju, kao što u ovosvjetskom scenariju zatvorenik bude rasterećen po oslobađanju, vjernik bude zadovoljan da dočeka vrijeme *fadžr* (sabaha). To je kao da je stiglo vrijeme 'olakšanja poslije teškoće' (94:7); zbog toga vjernik ne treba da bude lijen (nemaran) prema obavljanju namaza i s ciljem da vodi brigu o svom duhovnom stanju

treba da napusti udobnost svog ležaja da obavi sabah namaz. Zaista, svaki Ahmadi treba da nastoji da namaz obavlja na vrijeme kao što je rečano u ajetu 104 iz sure Al Nisa (4:104).

Huzur je molio da nas Allah sve osposobi da obavljamo ovu najznačajniju naredbu. Mi ne možemo biti stvarno korisni u misiji Obećanog Mesije a.s. koji je došao da nastavi zadatak Časnog Poslanika s.a.v.s. ako ne očistimo svoje duše i ne možemo očistiti sebe ukoliko ne čuvamo svoj namaz. Zaista, Obećani Mesija a.s. je 'duhovno zadovoljstvo' doživljeno u toku sabaha nazvao ovosvjetskim Džennetom.

Zatim je Huzur dao komentar na zaista tužne i za žaljenje vijesti da su danske novine ponovo štampale karikaturu Časnog Poslanika s.a.v.s. u reakciji na to što su bile uhapšene tri osobe zbog navodne zavjere da ubiju čovjeka koji je nacrtao početne karikature. Huzur je rekao da su oni ovako pokazali svoju nisku sklonost. Kad su vlasti uhvatile počinitelje zašto onda nastoje da povrijede muslimanski ummet? Huzur se čudio nad poštenjem onih koji tvrde da su uzori nosioca barjaka poštenog odnosa. Međutim Huzur je rekao da je tu Allah, Najbolji sudac, koji je Moćni i koji će pokazati Svoju pravdu. Jedini On je dovoljan za one koji počine ovakva odvratna djela.

Huzur je rekao da je naš zadatak bio da ovim ljudima objasnimo, što smo mi temeljito učinili. Mi smo istražili sve avenije, pisali smo članke u odgovoru, pisali smo novinama, susreli se sa određenim ljudima iz novinarstva, i mi sada stvar povjeramo Allahu. Što se nas tiče, mi treba da pokušamo i stavimo blagoslovljeni uzor Poslanika s.a.v.s. u praksu više nego prije. Mi imamo Gospodara koji je za nas ustanovio identitet Časnog Poslanika s.a.v.s. i naš Gospodar voli Poslanika više nego bilo koga drugog; naš Gospodar će zaista pokazati Svoju moć. Naš zadatak je da uzmemo svoju povredu i okrenemo se Njemu i obilno prizivamo salavate i selame na Poslanika. Mi treba da molimo više nego prije, treba da nastojima i očistimo sebe više nego prije treba da prizivamo blagoslove na Poslanika više nego prije. Ovo su aspekti koji će uzrokovati njihov neuspjeh i pobjeda će biti za nas.

Huzur je završio dovom: 'O Allahu, ovi ljudi su škodljivi u umišljanju svoje moći. Ti to izliječi, jet Ti si Svemoćan.

HUDBA 22. 2. 2008.

SALAT (NAMAZI)

Salat (Prayers)

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

22. februara 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Huzur je u svojoj današnjoj hutbi nastavio sa temom o salatu (namazu). On je citirao ajet 19 iz sure Al Fatir (35:19), čiji prijevod glasi:

I nijedna natovarena (duša) ne može nositi teret druge; i ako natovarena pozove prema svom teretu, njen (teret) neće biti nošen, pa makar on bio i bližnji rod. Ti možeš upozoriti samo one

koji se boje Gospodara svoga - iako Ga ne vide, i koji obavljaju namaz. A ko god sebe očisti, očisti se samo za svoje dobro; a zadnje boravište je kod Allaha.

Huzur je rekao da je naredba za obavljanje namaza temeljna i bez toga vjera ne može biti ispunjena. Zaista je na samom početku u Časnom Kur'anu, odmah poslije vjere u 'nevidljivo' spomenuto obavljanje namaza. Zapravo čak prije toga u suri Al Fatiha mi molimo Allaha govoreći: 'Tebe jedino mi obožavam.'

Huzur je rekao da će danas dalje razjasniti stvarne vrijednosti (bit) namaza u svjetlu Časnog Kur'ana, hadisa i pisanja Obećanog Mesije a.s.

Huzur je rekao da je mislio da danas govori o drugom predmetu ali poslije razmišljanja i u svjetlu izvještaja od sekretara za odgoj (tarbijat) VB i predsjednice ženske organizacije (Leđna) USA osjećao je da je neophodno da dalje govori na temu namaza. Huzur je rekao da je on spomenuo VB i USA ali da druge zemlje zbog toga ne smatraju da su postigle neophodan standard namaza, da se zapravo visoki standard namaza koji će donijeti zadovoljstvo ne može vidjeti bilo gdje. Neki vršioći dužnosti izražavaju optimizam u pogledu obavljanja namaza dok nikakav prekomjeren optimizam ne treba da bude izražen u kontekstu namaza ukoliko svaki pojedini Ahmadi musliman nije 100% čvrst na ispunjavanju zahtjeva namaza.

Huzur je rekao dok smo mi u raspoloženju zahvalnosti u terminima stoljetnice Halifata mi treba da do krajnosti vodimo računa o ključnom principu vjerovanja (tj. namazu) zato što je halifat obećan samo onima koji imaju vjerovanje.

Komentarišući o kur'anskom ajetu proučenom na početku Huzur je rekao da ajet skreće pažnju onih koji se boje svoga Gospodara u tajnosti da ostanu budni u pogledu obavljanja namaza i nastoje i čuvaju 'sebe' čistim, i da nikada ne smiju misliti da je lijenost prihvatljiva o namazu. Huzur je rekao da je sve ovo zato da slabe pojednice kao mi učini da vodimo računa o Drugom svijetu i o činjenici da se svi mi moramo vratiti Allahu – ovo će nas natjerati da mislimo o tome da se držimo čistim a zaista je najbolji način da se držimo čistim obavljanje namaza.

Objašnjavajući koncept 'straha od Boga' Huzur je rekao da je to kao strah da ne izgubimo nekog dragog kroz to što ćemo ga učiniti nesretnim. Takvo osjećanje prema Allahu će potaknuti našu ljubav prema Njemu i bit ćemo mnogo pažljiviji da ne izazovemo Njegovo nezadovoljstvo i bit ćemo privučeni prema obavljanju namaza. Inače, bai'at (zakletva) sam po sebi nije povod spasa.

Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da će ljudi prvo odgovarati o namazu između svih svojih djela. Allah će pitati Svoje meleke da vide je li Njegov rob u potpunosti obavio namaz ili ga je ostavio nepotpunim. Ako je osoba napravila bilo kakve *nafl* (dobrovoljne) namaze to će biti upotrijebljeno da nadoknadi bilo kakav nedostatak u *farzu* (obaveznom) namazu. Huzur je rekao kako je, u svjetlu ovoga, za nas presudno da napravimo aranžmane za svoj namaz.

Zaista je ogromna Allahova blagodat na Ahmadi muslimanima da smo, nakon što smo prihvatili Obećanog Mesiju a.s., mi sada Zajednica koja je skupljena zajedno kao đerdan bisera - mi shvatamo značaj ustajanja i sjedenja uz pokret ruke, koliko mnogo onda treba da vodimo računa o nečemu što najviše proizvodi disciplinu i nečemu što će nam biti od velike pomoći upravo na Drugom svijetu?

Huzur je pročitao isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. da označi važnost namaza. Preiјevod ovog isječka možete pročitati na stranicama 308-309 knjige 'Bit islama' tom II. *Citirajući ajete 23-24 iz sure Al Ma'ridž Osim onih koji klanjaju. Onih koji su u svom namazu ustrajni.* (70:23,24) Huzur je objasnio da su istinski vjernici redovni u svom namazu i ovosvjetske stvari nisu zapreka u njihovom obavljanju namaza, ovo su ljudi koji imaju visok moral i ovo je zaista znak istinskog obožavaoca Boga. Huzur je rekao da ima nekih koji redovito izgovaraju svoj namaz ali njihovo okruženje nije sigurno od njih; zaista osoba treba da obavlja namaz sa namjerom da traži Allahovo zadovoljstvo. Huzur je rekao da je veliki Allahov blagoslov da smo mi u Zajednici Obećanog Mesije a.s. shvatili istinsku poruku islama kakvu je donio Časni Poslanik s.a.v.s. Što se tiče onih koji svoj namaz izgovaraju sa raznim namjerama Kur'an govori u ajetima 5-7 u suri Al Ma'un (107:5-7), čiji priјevod glasi:

Teško onim klanjačima, onima koji su nemarni prema svom namazu Onima koji se pokazuju.

Huzur je rekao da stalni drugovi Časnog Poslanika s.a.v.s. nisu bili ovakvi, u ovome je upozorenje za ljude u budućnosti. Kur'an također govori u suri An Nisa ajet 143 *Licemjeri misle da prevare Allaha, ali će On učiniti da oni sami budu prevareni.* (4:143) Huzur je rekao da smo mi sretni da smo uključeni u one 'kasnije' koji su bili stavljeni u vezu sa onim ranijim. Ovaj ogromni blagoslov dolazi sa ogromnom odgovornošću da nikada ne dozvolimo da nam izmakne obavljanje namaza, da nikada ne budemo manjkavi u ispunjavanju Allahovih prava i prava Njegovih ljudi. Ogromna je Njegova blagodati u tome što nam je podario uputu i zahtijeva od nas da budemo krajnje zahvalni i da se okrećemo Njemu sa apsolutnom iskrenošću. Huzur je rekao da je stvar vrhunske važnosti da ni jedna jedina osoba između nas ne smije imati lijenost ili namar koja ga udaljava od vjere i od Boga.

Huzur je pročitao još jedan isječak iz pisanja Obećanog Mesije a.s. o stvarnoj vrijednosti namaza. Priјevod ovog isječka možete pročitati na stranicama 295-297 knjige 'Bit islama' tom II.

Huzur je citirao ajete 2 i 3 iz sure Al Mumi'nun: *Zaista, vjernici su uspjeli, oni koji su ponizni u svojim namazima,*(23:2,3) i rekao da je stvar koju treba zapamtiti je da je u svakom slučaju za istinskog vjernika namaz prva stepenica ka uspjehu. Ovo je uvjetovano činjenicom da je namaz obavljen sa potpunom iskrenošću samo radi Allaha, da tražimo Njegovu blizinu kao i Njegove blagoslove i zadovoljstvo, što je zaista cilj postojanja čovjeka. Huzur je tekođar citirao ajet 133 iz sure Ta Ha *I naređuj namaz svojoj porodici, i budi ustrajan u tome. Mi od tebe ne tražimo opskrbu; Mi smo ti koji tebi opskrbu dajemo. A lijep je kraj za bogobojazne.*(20:133).

Huzur je pročitao dalje isječke iz pisanja Obećanog Mesije a.s. objašnjavajući stvarnu vrijednost i značaj namaza na najrječitiji način.

U zaključku je Huzur rekao da su ovo visoki standardi namaza koje ne samo da treba da jednostavno postignemo i budemo u tome redovni, nego svaka žila našeg bića i sama duša treba da se okrenu Allahu i saginju Njemu, i naša srca treba da naprave usrdnu molbu koja će nas dovesti bliže Allahu, da postignemo revolucionarnu promjenu koja odražava zadovoljstvo Jednog Boga. Da nas Allah osposobi da iskusimo sve ovo.

Napadi na islam – opovrgavanje navoda

Attacks on Islam - Refutation of Allegations

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

29. februara 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Poslije učenja sure Fatiha, hazreti Halifatul Mesih, da mu Allah bude pomagač, je nastavio svoju hudbu.

Ponovljen je intenzitet u napadima na islam, Časnog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. i na Časni Kur'an s ciljem klevetanja islama. Razlog iza ovih napada je da islam ispunjava potrebe ovog vremena, i ljudi se okreću prema islamu nakon istraživanja učenja Kur'ana. Nepristrasni ljudi su se zamislili nad Časnim Kur'anom. Iako samo prijevod ne obezbjeđuje duboko znanje poruke Časnog Kur'ana, ipak oni koji imaju čistu savjest postignu neko razumijevanje.

Pojavio se novinski članak da je jedna Britanska novinarka otišla u Afganistan radi socijalnog rada. Ona je bila uhapšena od Talibana i oslobođena uz obećanje da će pročitati Časni Kur'an. Nakon što je stigla kući, poslije čitanja Časnog Kur'ana uvidjela je veliku razliku između učenja islama i tretmana žena u Afganistanu. Ona je prihvatila islam. Ova stvar je privukla mnogo medijske pažnje. Zbog svog obrazovanja i iskustva bila je uzeta u službu u Kataru. Ona je ustrajala na principima istine i poštenja što je vodilo sporu sa vlasnikom i rezultiralo u njenom odstranjivanju. Ona je slučaj predala sudu i dobila ga zagovarajući jednaka prava za žene u islamu. Imala je slično iskustvo u drugom zaposlenju. Ponovo je slučaj predala sudu i pobijedila zagovarajući da je odgovornost muslimanskih vlada da osiguraju prava žena. Ovi događaji su ojačali njenu vjeru. Premda su njena iskustva bila negativna, njena vjera je napredovala kroz čitanje Časnog Kur'ana. Radije nego da kleveće islamska učenja ona je provodila džihad protiv onih koji nisu slijedili ova učenja.

Ovakvi primjeri brinu protiv-islamske sile. Bez obzira na stepen njihovog srodstva sa vlastitom vjerom, protiv-islamska osjećanja ih prisiljavaju da se upuštaju u neprikladne postupke. Ovo nije ništa novo. Poslanici su i prije ovo doživljavali i islam je sada meta jer je uzvišena religija. Mekanci su ustali protiv islama pošto je počeo dobivati snagu. Omer, nepokolebivi neprijatelj islama, sagnuo je svoju glavu pred Poslanikom s.a.v.s. poslije učenja nekoliko ajeta Časnog Kur'ana. Allah je uzdigao njegov položaj tako da je postao drugi ispravni halifa. Poslije preseljenja (Hidžre) Poslanika u Medinu, Jevreji su se počeli pribojavati sve većeg uticaja islama. Dalje širenje je zabrinulo kraljevstva Irana i Rima.

Danas se sve velike sile boje islama. One su pribjegle tako nepoštenim strategijama protiv islama da su njihovi vlastiti savjesni stanovnici počeli podizati svoje glasove protiv njihovih nepoštenih postupaka.

Neprijateljski glasovi Zapada koji se povećavaju ne predstavljaju osjećanja opće javnosti. Javnost je ustala u znak protesta protiv nepoštenih i zlobnih napada.

Jedna gospođa koja čita novosti je u intervjuu sa našim misionarom, osudila ponovno objavljivanje danskih kartuna, i proglasila da je prije njihovog objavljivanja bila ponosna na svoju zemlju. Općenito ljudi na internetu i u medijima oštro su reagovali protiv ponovnog objavljivanja danskih kartuna. Halifatul Mesih je predstavio brojne navode u ovom pogledu i rekao da ovaj talas protiv islama nije posao nekoliko pisaca, izabranih službenika, političara ili kartunista nego je tu ruka velikih sila iza ovih događaja, koji se boje islamskih učenja i ne žele da njihov narod zna islamska učenja, i žele da utemelje svoju nadmoć u ime religije. Velika ruka kršćana je bila u pozadini zatvaranja našeg televizijskog kanala na srednjem istoku (koji je odmah bio nadomješten drugim sredstvom). Oni pokušavaju da budu bog svijeta, i ovi umovi su uključeni u protiv-islamskim naporima.

Sudbina islama je sada da se širi, ne kroz terorizam ili borbenost nego kroz Mesiju ovog doba. Svi mi treba da učinimo napore da širimo miroljubivu poruku islama. Allahovi planovi ne mogu biti onemoćani ovosvjetskim silama.

Halifatul Mesih je dao detalje napora Ahmadija zajednice u Danskoj u pogledu ponovnog objavljivanja danskih kartuna, i predstavio pozitivna stajališta kraljice i parlamenta prema muslimanima.

Nastavljajući s pregledom napada na islam, Halifatul Mesih je dalje naveo citate iz knjiga napisanih protiv svetosti Časnog Kur'ana i opovrgao razne navode u ovoj knjizi.

On je dalje istakao, pozivajući se na Časni Kur'an i njegovo objašnjenje od Obećanog Mesije a.s., da ljudi koji žive nemoralnim i nezdravim životima ne mogu razumjeti i okoristiti se od čistih učenja Kur'ana. Uprkos toga što Kur'an ima duboka značenja, on je lahko shvatljiv. Samo posebni ljudi dokuče dubinu njegovog značenja premda je svako u stanju da razumije i praktikuje njegova učenja. Ljudi koji su napunjeni zavišću, neprijateljstvom i opakosću ne mogu raspoznati njegovu dobrobitnost, osim kad to analiziraju sa nepristranim umom. Zbog toga, kad čujemo neprijateljska mišljenja, oni povećavaju našu vjeru jer ispunjavaju ono što nam je Časni Kur'an rekao stoljećima ranije.

Časni Kur'an nam govori da ljudi koji su se latili toga da kleveću (omalovažavaju) Časnog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. i Časni Kur'an neće izbjeći posljedice; mi smo vidjeli ispunjenje ovoga upozorenja kroz historiju. Posljedice su neminovne ako se njihovo ponašanje ne promijeni. Nikakav lažni bog neće biti u stanju da ih spasi kad stigne vrijeme posljedica.

Mi pozivamo svoje neprijatelje da pažljivo pogledaju učenja i sadržaje Časnog Kur'ana i raspoznaju njegove izvanrednosti u pogledu duhovne, moralne i društvene upute čovječanstva. Učenja islama su u skladu sa prirodom ali je neophodno imati pobožno srce da ih razumijemo, i čistioća da upućuje. U ovo doba Ahmadija zajednica odslikava ljepote njegovih učenja.

Postoji ogromna potreba za molitvama ovih dana za tim da muslimani uvide nebeske znakove i napuste svoje pogrešno razumijevanje i ujedine se radi uzvišenije svrhe spašavajući sebe od teške nesreće.

Na kraju hudbe Halifatul Mesih je prenio tužnu vijest o ubistvu Basharat Ahmada Mughala u Karačiju, Pakistan i iznio detalje događaja kao i usluge ubijenog za lokalni ogranak i njegove napore u utemeljenju džamije tamo. On je bio pogođen nekoliko puta dok je bio na putu za džamiju da klanja sabah namaz. Pristupio je Zajednici 1988. skupa sa svojom porodicom.

Praktikovanje krasnih učenja Časnog Kur'ana

Practicing the beautiful teaching of the Holy Qur'an

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

7. marta 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Huzur je citirao ajet 122 iz sure Al Bakara (2:122) i dao izlaganje o stavljanja krasnih učenja Časnog Kur'ana u praksu.

Huzur je u svojoj zadnjoj hudbi govorio pozivajući se na Časni Kur'an i o tome zašto toliko mnogo neprijateljstva prevladava na zapadu protiv islama i spomenuo je Božije obećanje o pobjedi islama i Božije obećanje da će čuvati Časni Kur'an. Huzur je rekao da oni koji su započeli otvoreni ili skriveni napad na islam nastaviti će to i dalje, međutim, šta je to što se traži od nas u takvoj situaciji?

Koje su odlike koje Ahmadi musliman treba da usadi se pripremi da odbije ove napade i uzme učešća u odbrani islama za koju je dao zavjet Imamu ovog doba i da bude primalac blagoslova koje je Allah odredio za one koji stave u praksu Kur'anska učenja. Šta se tačno traži od istinskog vjernika? Huzur je rekao da će ovo objasniti u svjetlu izreka Časnog Poslanika s.v.s. i očekivanja koje njegov istinski poklonik ima od nas pošto nam je dalje objasnio Poslanikovu poruku.

Huzur je rekao da prvo želi ukratko reći nešto pozivajući se na knjigu pod nazivom 'Žene prihvataju islam'. Ova knjiga nije sastavljena od jedne osobe nego je zapravo uređena od Karin van Nieuwkerk i sastavljena je od eseja pročitanih na konferenciji održanoj 2003. godine na Univerzitetu Nijmegen, Holandija, dok je knjiga bila objavljena u 2006. godini od Univerziteta Texas press.

Huzur je rekao da knjiga, koja je bazirana na pogledima raznih ljudi, počinje spominjanjem da je za mnoga prošla desetljeća interes za religiju porastao i da poslije 11. septembra postoji izrazit interes za religiju islam. Huzur je rekao da je ovo dojam protiv-islamskih kršćanskih i ateističkih dijelova društva. Knjiga kaže da bilo da ovi koji prihvataju islam to uviđaju ili ne njihova naklonost prema religiji je bazirana na političkim razlozima i kao posljedica toga religijske i političke sile rade združeno za njih.

Huzur je rekao da knjiga također cilja na činjenicu da je prvi misionar u USA bio Ahmadi i da je njegovo određenje bilo direktna reakcija na rad koji su provodili kršćanski misionari u Indiji. Huzur je rekao da oni izgleda zamišljaju da je njegov zadatak bio da stvori okruženje povoljno za muslimanske iseljenike u USA i načinjeni su naponi za ovu svrhu da prevedu kavkasko stanovništvo ali su mogli prevesti samo mali broj ovih ljudi. Knjiga kaže da su ih (Ahmadi muslimane) ovi iseljenici koje je ova misija nastojala 'naseliti' u USA izbacili iz okrilja islama. Tada su Ahmadi odlučili da svoju pažnju usredsrede na zajednicu afro-Amerikanaca u smislu da ih prevedu u islam govoreći im da su njihovi korijeni bili u vjeri islam i da se afro-Amerikanci i afrički muslimani mogu ujediniti kao sila. Druge muslimanske grupe su također iskoristile ovu priliku i zato se islam širi među afro-Amerikancima. Knjiga kaže da je druga najveća grupa koja prihvata islam kavkaske žene. Huzur je rekao da iako su oni uvrnuli činjenice o našoj Zajednici jasno je da je njihovo istraživanje dobro no, njihov

navod nije tačan. Huzur je rekao da je jedan kavkavska žena koja je tek primila islam, kad je bila zapitana za razloge prihvatanja islama odgovorila da izgovaranjem *Šehadeta* osoba postaje nevina kao novorođena beba. Huzur je rekao da ovakve činjenice protiv-islamske sile zaista ne mogu tolerisati. Huzur je rekao da također izgleda da jedan sloj društva među njima ispituje koncept 'pokore'.

Huzur je rekao da se napadi na islam provode sistematično i kako je ovaj skup eseja imao reći neke pozitivne stvari o islamu, dok god se pozitivni aspekti iznose u pročeľje bilo je neophodno je za protiv islamske elemente da se organizuju, što su oni i učinili.

Vraćajući se ranijoj tački o tome šta treba da bude udio Ahmadi muslimana u situaciji kao što je ova Huzur je rekao da Ahmadi musliman proglašava u zavjetu pristupa (bai'atu) namjeru za duhovni razvoj, ovo iziskuje da se trudimo ka tome da postanemo abd (rob) Božiji i da svoju pažnju usmjerimo na učenje Časnog Kur'ana, baš kao što kur'anski ajet proučen na početku spominje 'slijeđenje Knjige'; Huzur je pitao šta ovo tačno prenosi? Ovo zaista znači da razmislimo o tome šta ova Knjiga naređuje i šta zabranjuje. Huzur je rekao da bi Jevreji i kršćani govorili Časnom Poslaniku s.a.v.s. da oni također imaju svoje knjige, međutim, Poslanik im je rekao da, kako oni više nisu postupali po svojim knjigama, zbog toga im njihove knjige nisu više mogle dati uputu i da poslije Šerijata koji je donio Časni Poslanik s.a.v.s. samo je Kur'an taj koji upućuje Pravom putu. Životi drugova Poslanika su bila živa svjedočenja ovoga i oni su ispuni sve pravovaljane zahtjeve 'kazivanja Kur'ana'. Huzur je rekao da samo oni mogu ispuniti ove zahtjeve 'kazivanja Kur'ana' koji čine dobra djela i zaista oni koji su se pridružili zajednici Mehdiya ovog doba i bore se da postupaju po naredbama ove Knjige. Huzur je rekao da svaki Ahmadi treba da sebe preispituje o tome u kolikoj mjeri postupa prema učenjima Časnog Kur'ana.

Čitajući iz pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je rekao da je čitanje Kur'ana kao papagaj besmisleno, ukoliko se osoba ne zamisli o načinu kako je on uređen i sastavljen i ne ispunjava njegove ciljeve. Huzur je rekao da je Halifatul Mesih IV r.a. skrenuo pažnju na ispravno izgovaranje Kur'ana i Allahovom milošću mnogo je urađeno o ovom predmetu. Huzur je rekao da je sada potreba da se skrene pažnja na prijevode Kur'ana. Pomoćne organizacije kao i glavni džemati treba da rade na ovome. Ansarullah VB su započeli rad na ovome preko interneta i treba da to koriste.

Huzur je rekao da je jedanput Obećani Mesija a.s. bio zapitan kako treba da učimo Kur'an i on je odgovorio da se on treba učiti sa dubokim razmišljanjem nad njegovom porukom. Kad proučite ajete o Božijim blagoslovima treba da tražite blagoslov od Allaha a kad proučite ajete o Božijoj kazni prijašnjim narodima treba da tražite zaštitu kod Allaha.

Huzur je rekao da je ovo jedino moguće kad je osoba svjesna prijevoda onoga što je proučila. Huzur je rekao da mnogi ljudi imaju melodičan glas i uče Kur'an vrlo lijepo, međutim, kvalitet njihovog glasa im nije od koristi, zaista je to od koristi onome ko sluša njihovo učenje i zna začenje onoga što je rečeno.

Objašnjavajući dalje ljepotu Kur'ana Huzur je rekao da on nosi naučne činjenice koje su otkrivene stotinama godina kasnije. Zaista, ovo ispunjava čovjekovo srce hvalom i veličanjem Allaha. Kur'an također govori o starim narodima koji su odbili Allahove poruke i primili kaznu za to. Huzur je rekao da osoba koja ima strahopoštovanje prema Allahu i koja razumije riječi Kur'ana traži *istighfar* kad uči o ovim narodima i zahvalan je da je zaštićen od ove kategorije ljudi i moli za zaštitu u budućnosti.

Citirajući nekoliko hadisa Huzur je rekao da je Časni Poslanik s.a.v.s. naredio da ne idemo na spavanje bez učenja Kur'ana i da ga učimo na način da je to vrijedno toga i da se osvrnemo i zamialimo nad njegovim riječima tako da postignemo blagostanje. On je također rekao da će na Sudnjem danu roditelji onoga ko je učio Kur'an i postupao po njemu imati dvije krune čije će svjetlo biti blistavije od sunca. Časni Poslanik s.a.v.s. je također rekao da će onaj ko uči Kur'an i onaj ko je hafiz (koji ga nauči napamet) biti među onima koji su vrlo plemeniti

(uzvišeni) i ugledni i da će onaj ko uči Kur'an i stavi čvrsto njegova učenja u praksu biti dvostruko nagrađen. On je također rekao da čišćenje čovjekovog srca nalaže da u mnogome budemo pažljivi o smrti i da učimo Kur'an.

Huzur je rekao da neki ljudi smatraju da je učenje Kur'ana brzo neka vrsta vještine, dok je Časni Poslanik s.a.v.s. učio Kur'an polahko i bez žurbe. Huzur je rekao da niko nije mogao imati tako ogromno i dublje razumijevanje dubokih riznica Kur'ana kao što je Poslanik. On ga je učio polahko, razumijevajući najviši i najdublji smisao riječi kako ih je učio. Huzur je rekao: koliko mnogo tereta ovo stavlja na nas da Kur'an učimo sa promišljanjem.

Pozivanjem na hadis Huzur je objasnio da je sedmica minimalno vrijeme koje se traži da osoba završi jedno učenje Kur'ana i da bilo koje brže učenje od toga neće pravedno postupiti prema poruci Kur'ana.

Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio da Kur'an učimo ugodnim i melodičnim glasom. Obećani Mesija a.s. je također podsticao učenje Kur'ana na ovaj način. Huzur je rekao da ovo može biti oblik tabliha pošto su neki ljudi dojmjeni lijepim glasom, oni kasnije treba da objasne poruku učenja.

Citirajući ajet 10 iz sure Bani Israil (17:10) Huzur je rekao da je poruka u njemu za muslimane i za nemuslimane.

Zaista, ovaj Kur'an upućuje onom (putu) koji je najispravniji; i daje radosne vijesti vjernicima koji čine dobra – za njih je jedna velika nagrada (određena). (17:10)

Huzur je rekao da je uvjetno za svakog vjernika da oda počast Časnom Kur'anu ne samo ograničavajući ga na sebe nego da ga prenese na buduću generaciju. Treba da bude briga svakog vjernika da oni i njihova buduća generacija stave kur'anska učenja u praksu i tako budu vrijedni da budu primaoci Božijih blagoslova. Huzur je rekao ako svaki Ahmadi ne shvati ovu stvar i jednostavno je ponosan da bude vjernik Časnog Kur'ana, onda Kur'an proklinje ovakvo držanje.

Huzur je pročitao nekoliko isječaka iz uzvišenih pisanja obećanog Mesije a.s. koji objašnjavaju ljepotu Časnog Kur'ana. On je savjetovao da cijenimo blagoslov koji Kur'an jeste i koji nam je bio dat, on je rekao da je Kur'an knjiga u poređenju s kojom su sve naredbe i uputa ništa.

Huzur je rekao da su ovo očekivanja Obećanog Mesije a.s. i zbog toga mi treba da učinimo napor sa osobitom odanošću i željom (revnošću). Zaista treba da ušutkamo one koji govore protiv islama stavljanjem učenja Kur'ana u praksu. Smjerajući na ono što je Huzur primijetio ranije on je rekao da 'istraživanje' u islam za koje se tvrdi da je na putu nije da pronade bilo kakve pozitivne aspekte – to je bilo provedeno da upozori određene sile i vlade da poduzmu otvorene ili skrivene korake.

Obaveza je svakog Ahmadi muslimana da ispuni pravovaljan zahtjev 'kazivanja' Kur'ana i da spasi sebe kao i svijet. Oni koji su došli u okrilje islama na koncu će doći u Ahmadijat i svaki Ahmadi treba da za ovo bude pripremljen.

Dok obiluje besmislenost, naš je zadatak da se osvrnemo i zamislimo nad Časnim Kur'anom više nego prije i da se okrenemo Bogu više nego prije; Bogu koji nam je poklonio Svoju Riječ. Da nas Allah osposobi da ovo učinimo.

Božija popustljivost i Božija kazna

Divine forbearance and Divine chastisement

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

14. marta 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima svaku odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumjevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi dao izlaganje o Božijoj popustljivosti i Božijoj kazni. Huzur je rekao da je među Allahovim atributima i atribut Al Hakim (popustljiv). Kad je riječ Hakim upotrijebljena za Allaha ona označava Onoga ko oprašta, koji neposlušnog ne kažnjava odmah, Onog koji nije onemoćan zbog neposlušnosti kao i Onaj koji prekriva propuste drugih. Huzur je rekao da prema tome Božiji atribut Al Hakim obuhvata mnoge druge Allahove odlike. Huzur je rekao da kad čovjek neprestano i ustrajno prelazi granice onda drugi Božiji atributi osim Al Hakim stupaju u djelovanje. Zaista Allah kaže u Časnom Kur'anu - i Huzur je citirao ajet 62 iz sure Al Nahl (16:62) čiji prijevod glasi:

A da Allah kažnjava ljude za njihove prijestupe, On na njoj (Zemlji) ne bi ostavio živog bića, ali On njima daje odgodu do određenog roka; a kada njihov rok dođe, oni ne mogu ostati iza ni jedan tren, niti mogu otići ispred. (16:62)

Huzur je rekao da ovaj ajet daje odgovor onima koji ne vjeruju, koji se rugaju Božijim poslanicima i možda zamišljaju da neće biti obračuna ili da (neuzubillah) Bog ne postoji ili da su Božiji poslanici bili lažni.

Huzur je rekao oni koji prave karikature Časnog Poslanika s.a.v.s. ili koji se rugaju njemu i Časnom Kur'anu treba da znaju da nemaju slobodu vladanja. Allah ima svoje zakone i Njegov atribut Al Hakim je taj odlikom kojeg su ovi ljudi pošteđeni. Allahov gnjev nije izazvan dok argument, dokaz i rasuđivanje ne budu u potpunosti provedeni. Činjenica da oni i dalje imaju granicu sigurnosti nije dokaz da su u pravu i da je prihvatljivo da neprestano vrijeđaju (kude) islam. Huzur je rekao da ako odsustvo trenutne kazne nije dokaz da Bog ne postoji kako onda da na svijetu postoji toliko mnogo ovosvjetskih bolesti za koje nema trenutne kazne? Vlasti su dobro upoznate o tome kakav je kriminal počinjen i oni sigurno imaju pojedince pod prismotrom itd. a da ih odmah ne privode pravdi. Ovo ne ukazuje na to da ovi kriminalci nisu prepoznati ili da su išta manje važni.

Što se tiče Allaha, On je najuzvišeniji Sudac koji ima atribut Al Hakim, kako možemo očekivati od Njega da će Njegova kazna biti trenutna i da izostanak ovoga može značiti da religija (islam) nije istinita ili da On ne postoji.

Sa ovosvjetskom kaznom pojedinac počinitelj je taj koji je pogođen ili njegova neposredna familija, ali se loza, porodična linija nastavlja. Međutim, Allah tvrdi da, kad bi On odmah kažnjavao ljude za prijestupe koje počine ljudska rasa bi nestala. Ljudska rasa ne može preživjeti osim zbog darežljivosti koju joj Allah daje.

Huzur je rekao da ima mnogo pobožnih ljudi na ovom svijetu ali je vrlo mali broj onih koji nikada nisu počinili grijeh. Allah može kazniti za bilo koji grijeh. Osim toga, koji dokaz imamo da je loza (porijeklo) pobožnih ljudi bilo također pobožno? Da su oni bili kažnjeni za svoje grijehe onda pobožni ljudi koji nastanjuju svijet danas ne bi postojali. Uz to, postoje mnogi koji su kažnjeni na ovom svijetu; međutim, kad je šejtan proglasio da će on napadati Božije dobre ljude sa svih prilaza Bog je odgovorio da će On napuniti Džehennem ljudima koji su njega (šejtana) slijedili. Dok će na Sudnjem danu biti konačna naknada (naknađivanje i kazna) nekim ljudima je također na ovom svijetu pokazan letimičan dojam Džehennema. Zbog toga oni koji ne vjeruju u Drugi svijet ne treba da nagađaju da neće biti obračuna. Samo da oni nisu zaključili pogrešno značenje slobode vladanja koju im je Allah dao.

Ajet proučen na početku također spominje da kad bi Bog kažnjavao ljude za svaki grijeh onda ni jedno živo biće ne bi bilo ostavljeno živo na licu Zemlje. Ovo označava da je odlikom Njegovog božanskog atributa Al Rahman (Milosrdni) Allah stvorio i pobrinuo se za sve načine pripreme za ljudsko preživljavanje nadugo prije nego što je stvorio ljudski rod. Da je On kažnjavao i istrijebio ljudsku rasu On bi potpuno uništio stvorenja koja su važna za ljudsko preživljavanje – ovo bi ljudski rod stavilo u nemir i dokrajčilo ga.

Huzur je rekao da je mnogo mudrosti i pronicljivosti u tome što nije data trenutna kazna onima koji prelaze sve granice jer baš kao što pobožni ljudi imaju nekog bezbožnog rođenog u svojoj porodici, tako bezbožni ljudi mogu imati pobožnu lozu. Časni Poslanik s.a.v.s. je najizvanrednije shvatio Božiji atribut Al Hakim. Zbog toga je u toku svoje posjete naselju Ta'if u ranim danima svog poslanstva, bio jasan izraz atributa Al Hakim kad je molio Boga da oprostí bezbožnim ljudima ovog naselja koji su ga progonili, u nadi da će od njihove loze biti rođeni bogobojazni ljudi. Zaista, ovo se i dogodilo i oni čiji je životni cilj bio da oduzmu život Časnog Poslanika s.a.v.s. postali su njegovi najpredaniji poklonici.

Citirajući prvo ajet ajet 46 a onda ajet 42 iz sure Fatir (35:42,46) čiji prijevod glasi:

Zaista, Allah zadržava nebesa i Zemlju da ne skrenu. A da ovo dvoje skrenu (jednom), niko ih mimo Njega ne bi mogao zadržati. Zaista, On je blag (i) najviše prašta. (35:42)

A da je Allah pozivao ljude na odgovornost za ono što zarađuju, On ne bi ostavio živog stvorenja koje hoda po Zemlji; nego im On daje odgodu do određenog roka; a kad njihov (određeni) rok dođe, (bit će jasno da) zaista, Allah nadgleda Svoje robove.(35:46)

Huzur je rekao da su oni koji ne vjeruju sigurno zaslužni kazne, međutim, atribut Al Hakim je to što ih popšteduje i Allah im daje granicu sigurnosti tako da možda promijene svoje stanje, da mogu prepraviti svoje vladanje, da se mogu okrenuti Bogu koji ne kažnjava odmah i da možda ostanu unutar granica koje je On postavio. Zaista, ajet 46 jasno tvrdi da, da Allah daje brzo obračunavanje ni jedno živo biće ne bi preživjelo i ljudski život bi bio mučenje i nestao bi zbog toga.

Huzur je rekao da zaraze kao što je ptičija gripa koja se odnedavno širi u dijelovima Evrope ili BSE, bolest goveđeg nervnog izopačenja koja je Britaniju saletila prije nekoliko godina bile su samo osrednji 'potresi' koji su donijeli krize. Ako Allah učini da jedna vrsta životinja bude zaražena bolešću u svijetu će biti velika nesreća. Ako čovjek ne odustane od uplitanja u Božiji posao onda će drugi Božiji atributi osim Al Hakim stupiti na snagu. Huzur je rekao u ajetu 46 upotrijebljena riječ *daa'ba'*. Ona također znači 'crv zemlje'. Oni koji se hrvu s Bogom i Njegovim poslanicima zaista su crvi zemlje i ako ne odustanu onda će ih On zgnječiti, ali im On daje odgodu u skladu sa Svojim zakonima. Ovo su primjeri onih koji prelaze sve granice i kažu da ako postoji Bog islama zašto im se ne osveti. Huzur je rekao da ovi ajeti također imaju pouku za one koji ne odustanu od ruganja Obećanom Mesiji a.s.

Obraćajući se Ahmadi muslimanima Huzur je rekao da su neki uznemireni i postaju neopravdano zabrinuti. Kao što Allah kaže (u ajetu 46) tu je 'određeno vrijeme' i jedanput kad to vrijeme dođe to će biti sa preciznošću. Allah je dao obećanje Obećanom Mesiji a.s. da će njegova zajednica pobijediti i inšallah to će se dogoditi. Međutim, neki Ahmadi muslimani i dalje određuju 'vrijeme' ispinjenja ovih obećanja u svjetlu objava (Obećanog Mesije). Huzur je rekao: 'Kad Allah nije obavijestio Obećanog Mesiju a.s. o specifičnom vremenu ili roku, ko ste onda vi ili ja da znamo o tom vremenu?' On je rekao da je naš zadatak da molimo i da nekoliko godina tamo i ovamo nije značajno vrijeme u historiji naroda/zajednica. Protivnici Zajednice ne mogu joj nanijeti bilo kakvu štetu i ona nastavlja da napreduje i uspijeva. Naš zadatak je da svoju pažnju usmjerimo na svoja djela. Da Allah čuva naša srca čistim i vodi nas poslovima koji traže Njegovo zadovoljstvo. Huzur je rekao ako budemo čuvali svoja srca i svoja djela čistim moguće je da vidimo ispunjenje ovih obećanja.

Međutim, treba da sebe neprestano preispitujemo, da ne budemo dovedeni na polaganje računa radije nego pod zaštitu Božijih atributa 'Najoprostiviji, Popustljiv'.

Huzur je pročitao isječak iz uzvišenih pisanja Obećanog Mesije a.s. i objasnio da s ciljem da izvučemo dobrobit iz obećanja koje je Allah dao Obećanom Mesiji a.s. mi treba da se preispitamo i zamislimo nad tim kako vodimo svoje živote i da obavljamo neke postupke koji će nas voditi dobru i čuvati naša srca čistim. Huzur je rekao da treba da osiguramo da ne kažemo ništa što krnji iskrenost i pravdu. Allah je popustljiv i mi također treba da posvojimo popustljivost. Ni jedno od naših postupaka ne treba da označava neposlušnost. Treba da izbjegnemo prepirke i svađe. Mi možemo biti kažnjeni ako jednostavno namjeravamo da provedemo djelo neposlušnosti. Međutim, ako misao dođe na um ali je ta osoba odbaci onda je toj osobi oprošteno; ali ako je tu rješenost da se nešto otme onda je to grijeh. Zaista hadis navodi da ako loša misao dođe u um a ako čovjek to ne provede onda mu je data nagrada dobrog djela.

Huzur je rekao da je spominjanje Božijeg atributa Hakim skupa sa Ghafuur (Najoprostiviji) Allah proglasio da On oprašta, zato je čovjekov zadatak da se pomogne ovim atributom radije nego da prelazi granice.'

Odraz Božijeg atributa 'popustljiv' (Al Hakim)

Reflection of the Divine attribute of forbearance (Al Haleem)

Kratki sadržaj hudbe

koju je održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

21. marta 2008.

BILJEŠKA: Alislam tim preuzima svaku odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumjevanje u ovoj sažetoj hudbi.

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi dao izlaganje o vrhunskom odrazu Božijeg atributa 'popustljiv' - Al Hakim, kako je pokazao Časni Poslanik s.a.v.s.

Huzur je rekao da je Allah naredio da oni koji vjeruju u Njega upiju Njegove božanske atribute na ljudskom stepenu i da je Njegovim poslanicima poklonjena najveća sposobnost za ovo. Život Časnog Poslanika s.a.v.s., koji je bio najizvanredniji uzor Božijih atributa, pun je primjera popustljivosti. Huzur je naveo nekoliko ovih primjera.

Jedanput je neki čovjek došao Časnom Poslaniku s.a.v.s. i stalno doticao njegovu blagoslovljenu bradu. Hazreti Omer r.a. je bio ljut na drskost ovog čovjeka i nastavio je da uklanja njegovu ruku svojom sabljom. Časni Poslanik s.a.v.s. je odvratio hazreti Omera od toga i rekao mu da ne bude grub prema čovjeku.

Zeid ibn Su'nah, veliki jevrejski učenjak Medine, navodi priču o tome kad je Allah želio da ga uputi: 'Ja sam prepoznao sve znakove poslanstva kad sam vidio lice Muhammeda osim dvaju znakova koji nisu bili izravno očiti: to je da je njegova popustljivost ispred naglosti, i da će se njegova popustljivost povećati kad se sukobi s pretjeranom naglošću.' Zeid ibn Su'nah izvještava: 'Jedan dan, beduin je, jašući na svojoj kamili, došao Poslaniku i rekao: 'O Allahov poslaniče! Jedna grupa mog naroda tog i tog klana je prihvatila islam. Ja sam im govorio da će ako prime islam biti veliko obilje u njihovoj opskrbi. Sada se oni, međutim, suočavaju sa glađu zbog suše. Ja se bojim da će napustiti islam zbog gramzljivosti jer su ga prihvatili iz gramzljivosti. Ako smatraš prikladnim pošalji nešto što će ih zadovoljiti.'

Poslanik je pogledao na hazreti Alija r.a. koji je izvjestio da nema nikakve opskrbe koja bi mogla biti data.

Zeid ibn Su'nah je prišao Poslaniku i rekao: 'Ako želiš, izdaj mi u zakup takvu i takvu bašću hurmi za određeni period vremena.'

On je odgovorio: 'Ne, ali ću ti dati u zakup određenu količinu hurmi (palmi) do tog i tog perioda bez imenovanja bašće odakle će hurme biti.' Napravljen je ugovor po kojem su palme bile iznajmljene Zeidu, i on je otvorio novčanik i platio za određene hurme za utvrđeni period. Poslanik je predao isplatu čovjeku (koji je došao tražiti pomoć) i naredio mu: 'Pomozi im kroz ovo i raspodijeli ovo pravedno.'

Dva ili tri dana prije kraja utvrđenog vremena Zeid ibn Su'nah je otišao Poslaniku i zgrabio ga za košulju i ogrtač, pogledao ga ljutito i rekao: 'O Muhammede! Zašto ti ne platiš ono što meni pripada? Ja ne znam ništa o tvojoj porodici osim odgađanja (duga). Ja dobro znam o tvom narodu.'

Govoreći ovo on je pogledao na hazreti Omera koji je bio izuzetno ljut i rekao: 'O neprijatelju Allaha! Jesi li ti zaista upravo rekao Allahovom Poslaniku ono što sam ja čuo? Jesi li mu učinio ono što sam ja vidio? Tako mi onog Koji moj život drži u Svojoj ruci, da se nisam brinuo o tome da će nas on (Poslanik) napustiti, ja bih ti odrubio glavu svojom sabljom.'

Allahov Poslanik koji je pogledao na Zeida ibn Su'nah i nježno i strpljivo rekao: 'O Omere! Radije nego da budeš ljut trebaš reći : hajde da dobro platimo njegov zajam, i dadnemo mu dvadeset saa više (44 kilograma) hurmi zato što si ga uplašio.' Hazreti Omer je tako postupio. Tada je Zeid ibn Su'nah otkrio svoj identitet hazreti Omeru, koji je bio iznenađen i pitao šta ga je navelo da postupa i govori sa Allahovim poslanikom onako kako je govorio i postupao. Zeid ibn Su'nah je odgovorio: 'Ja sam prepoznao sve znakove poslanstva kad sam vidio lice Muhammeda osim dvaju znakova koji nisu odmah bili očiti: da njegova popustljivost ima prednost nad naglošću, i da će se njegova popustljivost povećati kad se suoči sa pretjetanom naglošću. Ja sam sada prepoznao i ova dva znaka. Zadovoljan sam s Allahom kao mojim Gospodarom, sa islamom kao mojom vjerom, i sa Muhammedom kao mojim poslanikom. Neka mi je Allah svjedok da ja dajem polovinu svog bogatstva narodu Muhammeda s.a.v.s.'

Huzur je rekao da nisu samo jedan ili dva ovakva događaja; zapravo postoje brojni događaji i hiljade ih nije stiglo do nas.

Hazreti Ajša r.a. navodi da je jedanput kuhala hranu za Poslanika i njegove goste i hazreti Hafsa r.a. je također kuhala u isto vrijeme. Hazreti Ajša je rekla svojoj služavki da ode i baci hranu hazreti Hafse. Služavka je to i uradila. Tako da je i posuda u kojoj je hazreti Hafsa

donijela hranu pala na zemlju i razbila se. Poslanik s.a.v.s. je skupio razbijene komade posude, pokupio hranu hazreti Hafse i pojeo je i poslao i posudu hazreti Ajše i hranu kao naknadu hazreti Hafsi bez pokazivanja bilo kakvog znaka ljutnje na svom blagoslovljenom licu.

Huzur je rekao da je postavljeni blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika nije bio samo za ljude tog vremena. To je primjer za nas da ga slijedimo za cijelo buduće vrijeme, ne samo da ga slušamo ili čitamo o tome i uživamo a ne osvrnemo se kad je vrijeme da to stavimo u praksu.

Huzur je rekao da je zapazio da mnogi prigovori dolaze gdje su ljudi okrutni prema svojim slugama i neki prema svojim ženama. Neke žene završe u bolnici. U Evropi policija bude uključena. U nekim primjerima čak svekrva i zaova tuku sirotu ženu. Huzur je rekao da je učenje uljudnog i blagog tretmana zato da se stavi u praksu.

Huzur je naveo događaj pobjede Meke kad je Safwan bin Umaiya pobjegao. Za njega je tražen oprost koji je Poslanik s.a.v.s. poklonio. Kad su ga kontaktirali i obavijestili on je tražio poseban zalog koji će ga uvjeriti o oprost. Bio mu je dat turban koji je Poslanik s.a.v.s. imao u to vrijeme kad je ušao u Meku kao pobjednik i on je bio je uvjeren o popustljivosti Poslanika. Kad je Safwan bin Umaiya tražio odgodu dva mjeseca, Poslanik mu je poklonio četiri mjeseca.

Zaista je Časni Poslanik s.a.v.s. rekao da stvarni šampion (junak) nije onaj ko tuče protivnika, zapravo je stvarni šampion onaj ko se kontroliše kad je ljut. Jedanput je Poslanik vidio dva ljutita čovjeka da se tuku i rekao da on zna šta će rastjerati njihovo stanje i da je to : 'Ja tražim zaštitu kod Allaha od prokletog šejtana.' Huzur je rekao da Časni Poslanik s.a.v.s. nije čak osjećao ljutnju na bilo šta lične prirode nego samo o stvarima Allahove religije.

Jedanput je neki čovjek došao Poslaniku s.a.v.s. i rekao da on čini samo dobro svojoj rodbini dok su oni zauzvrat uvijek loši prema njemu. Časni Poslanik je rekao ovom čovjeku da njegovi postupci prekrivaju zlobu rodbine i da sve dotle dok je on čvrst na svom putu Allahova pomoć će biti s njim. Časni Poslanik s.a.v.s. je rekao da Allah voli dvije odlike: jedna je popustljivost a druga dostojanstvo.

Huzur je rekao da je prije objasnio da popustljivost podrazumijeva samilost, oprost, tolerantnost, uljudnost i potiskivanje ljutnje. Sve ove odlike su neophodne za popravljnje društva kao i za duhovnost i trebaju biti posvojene od svakog Ahmadi muslimana.

Huzur je naveo nekoliko događaja iz života Obećanog Mesije a.s. koji je, u podložnosti svom učitelju također pokazao ogromnu popustljivost.

On je jedanput rekao:

Sa izuzetkom bestidnosti sve slabosti i neobuzdano ponašanje svojstveno ženama treba da bude tolerisano. Sramno je da se muškarac tuče sa ženom. (Malfuzat tom 1, str. 307) Essence of Islam tom III. Str. 313.

Jedan khadim Obećanog Mesije a.s. je rekao da su njegov visoki moral i uljudnost bili bez premca i da ga cijeli njegov život on čak nije prekorio ili grubo govorio, premda je, priznao je, bio nesposoban i odlagao bi zadatke. U toku svoje bolesti Obećani Mesija a.s. nikada nije pokazao bilo kakvu od čestih razdraženosti koju bolesni ljudi osjećaju. On čak ne bi tražio od ljudi oko njega da stišaju iako je patio od teške glavobolje. Njegova ćud u toku bolesti ili zdravlja bili su dosljedni sa njegovom uobičajenom prijaznom prirodom. Mnogi protivnici bi dolazili do njega i upotrebljavali krajnje grub i prost jezik sa Obećanim Mesijom a.s. koji bi on jednostavno saslušao do kraja bez ikakvog odgovora, pokazujući tako uljudnost visokog reda. Zaista je Obećani Mesija a.s. rekao da je njegov nafs (duša) postao musliman i da bez obzira koliko bio prost ton upotrijebljen u obraćanju njemu, to nije moglo potkopati njegov nafs.

Jedanput je u odgovoru na neku prostotu odštampanu o njemu u novinama Obećani Mesija a.s. savjetovao strpljenje i rekao da su ljudi bili grubi i prema Časnom Poslaniku s.a.v.s. i Poslanik bi govorio šta on može učiniti o uvredama ljudi kad mu je Allah dao ime

Muhammed (cijenjeni). Obećani Mesija a.s. je dodao da je njemu Allah također objavio da ga Allah veliča sa nebesa.'

Huzur je naveo urdu strofu od Obećanog Mesije a.s. koja općenito u prevodu glasi:

U odgovoru na njihovu uvredu ja molim za ove ljude
Moja samilost je duboka, ja sam savladao gnjev

Citirajući dalj događaje iz života Obećanog Mesije a.s. da objasni predmet Huzur je rekao da bi Obećani Mesija a.s. rekao da čak uvreda gosta treba da bude tolerisana pošto on nije bio između sljedbenika. Poslanik je rekao da onaj koji posjećuje (pobožnu osobu) ima pravo na osobu koju posjećuje. Obećani Mesija a.s. je rekao da je griješno izazvati nezadovoljstvo takvog gosta.

Zaključujući Huzur je rekao da je vrhunski odraz Božijeg atributa Al Hakim bio zaista Časni Poslanik s.a.v.s. i u ovo doba Obećani Mesija a.s. je postupao po tragovima i u podložnosti svog učitelja i pokazao ove blagoslovljene uzore za naš popravak. Da nas Allah osposobi da se nadahnmo Božijim atributima.